

Estafette Proost

Hollannin Estafette kerho Vrienden van de Estafette järjestää vuosittain syyskuun loppupuolella viikonlopputapaamisen. Usean vuoden ajan olemme miettineet mahdollisuutta lähteä joskus mukaan tapahtumaan. Kokoontumisen myöhäinen ajankohta on vain ollut ongelma Suomen lomakauden kanssa.

Texti ja kuvat:
Hannele Paukama ja
Aino Mikola

Nyt, kun kyseessä oli samalla myös Estan 50-vuotisjuhla, niin päätimme Antin ja Ainon kanssa lähteä mukaan. Se tiesi koko pitkää kesää työssä, jotta kesälomaa riitti myös myöhään syksyyn.

Antin Esta oli valmiiksi iskussa. Timpalla oli isompi peltiprojekti kesken, ennen kuin Estan saattoi viedä katsastukseen. Ja kun vielä kauan mietinnässä ollut värvävyö päätettiin toteuttaa, tulikin projektille melko kiire. Esta sai tuoreen katsastusleiman perjantaina, kun laivapaikka Saksaan oli tiistaina.

Vuosaaren satamassa tapasimme Antin ja Ainon ja laivauduimme tavoitteenamme Camping Osebos Gulpenissa, Hollannin eteläosassa lähellä Belgian ja Luxembourgin rajaa.

Matka Hollantiin sujui ongelmitta, välillä yöpyen leirintäalueilla, välillä hotellissa. Kahden Estan "letkamme" kiinnitti kovasti huomiota matkan alusta asti. Laivalle osui iso porukka Silkkitierallissa mukana olleita maastoajoneuvoja, joiden kuljettajat kävivät kehumassa ajokkejamme. Pitkin matkaa myös ihmiset vilkuttelivat, näyttivät peukkaa, hymyilivät leveästi ja kuvasivat meitä niin kameroilla kuin kamerakännyköilläkin, jopa moottoritiellä ohi ajaessaan.

Camping Osebos oli mukava ja siisti leirintäalue. Paikalla olevien Estafettejen määrä yllätti meidät täysin! Mukana oli 60 Estaa, muutama Tipppa ja Mörkö sekä päiväkävijöinä lukuisa määrä uusien Rellujen

Kyllä lähtee!

omistajia. Kaikki tapaamisessa mukana olevat yöpyivät autoissaan tai niiden "liitteinä" olevissa teltoissa. Uskomattoman monenlaista matkailu- ja retkeily-sisustusta ja rakennelmaa oli Estoihin rakennettu. Hienoja toteutuksia ja yksityiskohtia oli paljon. Osa Estoista oli todella upeita ja hienosti rakennettuja ja hyvin pidettyjä, osa työn alla ja osa sitten ihan arkisia käyttöautoja. Kaikki mahtuivat mukaan ja tapahtuma oli mukava ja lämminhenkinen. Meidät otettiin todella vieraanvaraisesti vastaan ja huomioitiin koko tapahtuman ajan: meille käytiin tulkkauksessa ja kerromassa mitä kulloinkin oli tapahtumassa ja mitä piti tehdä. Paikalla oli ainakin hollantilaisia, belgialaisia, luxemburgilaisia, ranskalaisia, saksalaisia, sveitsiläisiä, suomalaisia ja tanskalaisia. Meidän lisäksi suomesta olivat tulleet myös Kim ja Maria.

Tervetuloilaisuudessa perjantaina juotiin kuohuviiniä ja puhallettiin saippuakuplia taivaalle. Kaikille autokunnille oli annettu omat saippuakuplavälineet. Avajaisissa paljastettiin paketista tapahtuman Cafe Alouette. Cafe Alouette toimi paitsi cafena, niin myös kuljetti tapahtumateltalta porukkaa WC:n luo koko tapahtuman ajan. Avajaisten jälkeen jokaiselle jaetun oman ohjelman mukaisesti oli viiniviesti; eri maiden viinejä oli tarjolla eri "rasteilla", joihin mentiin ohjelman mukaisesti. Ymmärsin, että Renault sponsoroit viiniä. Arvaatte että meno oli mahtavaa, hauskaa oli kaikilla ja Estafette brousie-laulu raikui pitkään iltaan.

Yöt olivat kosteita ja melko viileitä, mutta päivät upeita ja aurinkoisia ja lämpöäkin riitti. Lauantaina

Yhtä Estamerta kaikkialla ja muutama vierailleva tähti.

Vauhtibensaa tankkiin!

päivällä oli kiertoaajelu, joka oli samalla suunnistus- kilpailu, jolla oli tehtävärasteja. Ajelun puolivälissä oli evästauko upealla näköalapaikalla. Suunnistus oli melko haasteellista englanninkielisen ranskalla ja hollannilla "terästetyn" ohjeistuksen turvin ja niinpä meidät yhdeltä harharetkeltä kävi tapahtuman Mörkö pelastamassa ihmisten ilmoille. Mutta kivaa oli. Iltapäivällä ohjelmassa oli taitoajo ihanalla Cafe Alouettella, jossa oli erilaisia "ulkonemia". Ajaessa ei saanut osua tolppiin, eikä pudottaa tolppien nokasta palloja. Jos osui, niin apukuski sai vettä niskaan. Lisäksi apukuskilla oli sylissä isä laakea astia vettä, jota ei saanut läikyttää! Arvaatte että lystiä piisasi ja apukuskit kastuivat! Rompetori oli myös päivällä auki. Lauantai-iltana oli vielä yhteinen ruokailu ja illanvietto isoilla tapahtumateltoilla.

Koko viikonlopun ajan oli kahvia ja teetä maksutta tarjolla. Sunnuntaiaamuna kokoontuimme isolle teltalle yhteiselle aamupalalle, josta saimme vielä keitetyt kananmunatkin. Ilmeisesti joku porukasta

omisti kanalan. Ennen tapahtuman päätöstä oli kiertoaajelun ja siihen liittyvän kilpailun palkintojen jako. Käytännössä kaikki saivat palkinnon. Michelin-mies ilahdutti meitä läsnäolollaan palkintojen jaon ajan. Tapahtuma oli oman kesäkokoontumisemme tavoin koko perheen juttu ja paljon lapsiakin oli mukana.

Kaikki kiva loppuu aikanaan, myös tämä viikonloppu. Kyllä siitä monta mukavaa muistoa jäi ja ehdottomasti oli osallistumisen arvoinen juttu. Kim ja Maria suunnistivat suoraan kotia kohti, mutta me muut suunnistimme Saksan poikki Tsekiin ja Prahaan ja vasta sieltä kotiin. Antti tankkasi välillä vauhtibensaa; sillä ohittui jopa rekkajonoja sujuvasti matkan edessä. Levikkeellä joimme iltapäiväkahvit ja söimme makoisat omena-kirsikkapiiraat, jotka saimme matkaevääksi tapahtumasta lähtiessä.

Molemmat Estat toimivat upeasti ja vaikka matkaa lyhennettiin suoralla laivamatkalla Helsingistä Rostockiin ja takaisin tuli kilometrejä silti 3000.

Estafette Proost

Estatunneli. Tässä kaksi lapsiperhettä on liittännyt Estansa toisiinsa käytäväteltalla ja saivat siitä hienon lisähuoneen.

Palkintojenjako.

Renaultist

1/2012

Kromaus kruunasi kaunottaren.